

**UCHWAŁA NR 801/XXV/2021
RADY MIASTA LUBLIN**

z dnia 28 stycznia 2021 r.

**w sprawie petycji dotyczącej zmiany przepisów uchwały nr 205/VIII/2015 Rady
Miasta Lublin z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe
osób środkami lokalnego transportu zbiorowego zlecane przez Zarząd Transportu
Miejskiego w Lublinie**

Na podstawie art. 18b ust. 1 i 3 oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378) w związku z art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) oraz § 84 ust. 4 i 5 Statutu Miasta Lublin stanowiącego załącznik do uchwały nr 609/XXVIII/2005 Rady Miasta Lublin z dnia 24 lutego 2005 r. (Dz. Urz. Województwa Lubelskiego z 2019 r. poz. 3791), po przedłożeniu projektu uchwały przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji - Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1.

Uznaje się petycję rodziców i opiekunów osób niepełnosprawnych, które ukończyły 26. rok życia, dotyczącą zmiany przepisów uchwały nr 205/VIII/2015 Rady Miasta Lublin z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe osób środkami lokalnego transportu zbiorowego zlecane przez Zarząd Transportu Miejskiego w Lublinie za zasadną.

§ 2.

Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia petycji stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miasta Lublin do zawiadomienia wnoszących petycję o sposobie jej załatwienia i przesłania kopii uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Jarosław Pakuła

UZASADNIENIE

uchwały w sprawie petycji dotyczącej zmiany przepisów uchwały nr 205/VIII/2015 Rady Miasta Lublin z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe osób środkami lokalnego transportu zbiorowego zlecane przez Zarząd Transportu Miejskiego w Lublinie

Dnia 20 października 2020 r. do Rady Miasta Lublin wpłynęła petycja rodziców i opiekunów osób niepełnosprawnych, które ukończyły 26. rok życia dotycząca zmiany przepisów uchwały nr 205/VIII/2015 Rady Miasta Lublin z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe osób środkami lokalnego transportu zbiorowego zlecane przez Zarząd Transportu Miejskiego w Lublinie. Zdaniem osób składających petycję odpowiednia regulacja przepisów uchwały pozwoliłaby opiekunom osób niepełnosprawnych powyżej 26. roku życia na bezpłatne przejazdy środkami lokalnego transportu zbiorowego w Lublinie po odwiezieniu i w drodze powrotnej po niepełnosprawnego, wyłącznie na trasie od miejsca zamieszkania osoby niepełnosprawnej do placówki, ośrodka terapii, ośrodka rehabilitacji, ośrodka wsparcia oraz warsztatów terapii zajęciowej.

Po analizie skargi oraz zapoznaniu się ze stanowiskiem Prezydenta Miasta Lublin (pismo z dnia 18 listopada 2020 r., znak: KP-PS-1.150.16.2020 wraz załącznikami) stwierdzono, że obecnie z uprawnień gminnych do przejazdów ulgowych i bezpłatnych środkami lokalnego transportu zbiorowego realizowanego na zlecenie Zarządu Transportu Miejskiego w Lublinie korzysta 26 grup. W przypadku osób niepełnosprawnych i ich opiekunów, uprawnienia do bezpłatnych przejazdów dotyczą:

- 1) dzieci i młodzieży ze stwierdzoną niepełnosprawnością, nie dłużej niż do ukończenia 16 roku życia;
- 2) dzieci i młodzieży będącej osobami niepełnosprawnymi od 16 do ukończenia 26. roku życia o znacznym, umiarkowanym, lekkim stopniu niepełnosprawności z orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji, całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy (I, II, III grupa inwalidzka) przy przejazdach z miejsca zamieszkania do placówki oświatowej, ośrodka terapii, ośrodka rehabilitacji, ośrodka wsparcia oraz warsztatu terapii zajęciowej i z powrotem;
- 3) osób towarzyszących niepełnosprawnym wymienionym w pkt. 1 i 2 (z wykluczeniem osób z orzeczonym lekkim stopniem niepełnosprawności, częściowej niezdolności do pracy, III grupa inwalidzka), którym prawo to przysługuje również bez towarzystwa osób wymienionych w punkcie 1 i 2 (tj. po odwiezieniu podopiecznego lub w drodze po niego) wyłącznie na trasie: miejsce zamieszkania osoby niepełnosprawnej - placówka oświatowa, ośrodek terapii, ośrodek rehabilitacji, ośrodek wsparcia oraz warsztat terapii zajęciowej;
- 4) osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności, czyli całkowicie niezdolne do pracy i samodzielnej egzystencji (dawna I grupa inwalidzka) wraz z opiekunem towarzyszącym im w pojeździe;
- 5) osób słabowidzących z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności (dawna II grupa inwalidzka).

Z uprawnień do ulgowych przejazdów korzystają: osoby niepełnosprawne z orzeczonym stopniem niepełnosprawności umiarkowanym, czyli całkowicie niezdolne do pracy (dawna II grupa inwalidzka) lub lekkim, czyli częściowo niezdolne do pracy (dawna III grupa inwalidzka). Wdrożone w lubelskiej komunikacji miejskiej uprawnienia są analogiczne do tych obowiązujących w innych miastach. Jedynie w Warszawie i w Łodzi opiekunowie osób niepełnosprawnych, które ukończyły 26. rok życia, mają zapewniony bezpłatny przejazd po uprawnionego lub po odwiezieniu uprawnionego - wyłącznie na trasie od miejsca zamieszkania do placówki rehabilitacyjno-terapeutycznej. Dotyczy to opiekunów osób niepełnosprawnych posiadających orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji / znaczny stopień niepełnosprawności. W Warszawie dodatkowo uprawnieniem takim objęto przewodników osób z orzeczonym

umiarkowanym stopniem niepełnosprawności bądź z orzeczoną całkowitą niezdolnością do pracy z powodu choroby narządu wzroku, a także opiekunów osób z niepełnosprawnością intelektualną z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności lub osób posiadających II grupę inwalidzką z tego tytułu. Przedmiotem petycji jest rozszerzenie uprawnień do bezpłatnych przejazdów dla rodziców i opiekunów osób niepełnosprawnych powyżej 26. roku życia. Obecne uprawnienia dla opiekunów osób niepełnosprawnych dotyczą opiekunów osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności wyłącznie w czasie przejazdu z osobą niepełnosprawną, a także opiekunów dzieci i młodzieży niepełnosprawnej, do ukończenia 26. roku życia, na trasie miejsce zamieszkania niepełnosprawnego do placówki oświatowej, ośrodka terapii, ośrodka rehabilitacji, ośrodka wsparcia oraz warsztatu terapii zajęciowej, zarówno w towarzystwie podopiecznego, jak i w drodze do i z powrotem. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż przedmiotem petycji jest nadanie uprawnień opiekunom osób niepełnosprawnych po 26. roku życia na takich samych zasadach jak ma to miejsce w przypadku opiekunów osób w wieku do 26. roku życia. Petycja nie dotyczy zmiany opłat dla osób z umiarkowanym stopniem, które co do zasady korzystają z uprawnienia do ulgi gminnej w wysokości 50% kosztów przejazdu. Obowiązujące aktualnie uprawnienie dla opiekunów dzieci i młodzieży niepełnosprawnej wynika z realizacji obowiązku gminy w zakresie zapewnienia dzieciom i młodzieży niepełnosprawnej, bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu do szkoły, czy ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego. Obowiązek gminy w tym zakresie wynika z art. 39 ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910), zgodnie z którym obowiązkiem gminy jest zapewnienie dzieciom i młodzieży, o których mowa w art. 36 ust. 17, a także dzieciom i młodzieży z niepełnosprawnościami sprzężonymi, z których jedną z niepełnosprawności jest niepełnosprawność intelektualna - bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu do ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego, do końca roku szkolnego w roku kalendarzowym, w którym kończą 25. rok życia - w przypadku uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych. O konieczności wskazania granicy wieku przyznania uprawnienia świadczy dodatkowo przepis art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1300), który wskazuje wiek 25 lat, jako kończący edukację w szkole wyższej. Mimo, iż wskazane wyżej przepisy określają 25. rok życia jako granicę przyznania uprawnienia, z uwagi na częste wydłużanie się okresów edukacyjnych osób niepełnosprawnych, powszechnie stosowaną praktyką jest przyjęcie granicy wieku - do ukończenia 26. roku życia. Przy rozpatrywaniu przedmiotowej petycji istotne jest uwzględnienie skali osób, której żądane uprawnienie dotyczy oraz aktualnych możliwości budżetu miasta. Według oceny Wydziału ds. Osób Niepełnosprawnych nie można w sposób precyzyjny określić liczby osób w wieku powyżej 26. roku życia korzystających z usług placówek rehabilitacyjnych, terapeutycznych i innych. Z przeprowadzonych przez ten Wydział wstępnych wyliczeń dla stałych dziennych form terapii, bez np. rehabilitacji medycznej, wynika iż:

- w środowiskowych domach samopomocy: 10 osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności oraz 44 osoby ze znacznym stopniem niepełnosprawności (i orzeczeniami równoważnymi) korzystają z dowozu publicznymi środkami transportu w towarzystwie rodzica lub opiekuna niezbędnego w procesie rehabilitacji,
- w warsztatach terapii zajęciowej: 3 osoby z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności oraz 19 osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności (i orzeczeniami równoważnymi) korzysta z pomocy opiekuna w podróży.

Inne większe placówki terapeutyczne, które uzyskują środki PFRON na terapie i rehabilitację nie wskazują obecnie osób korzystających z komunikacji miejskiej. Osoby te dojeżdżają samodzielnie, są dowożone transportem zorganizowanym przez rodzinę lub podmiot oferujący rehabilitację, bądź mają zapewnioną rehabilitację w domu. Dlatego też po analizie zebranych materiałów, Rada Miasta Lublin wychodzi naprzeciw oczekiwaniom mieszkańców i wykazując zrozumienie wobec przedstawionej propozycji zmian w uchwale, popiera złożoną petycję.

W świetle powyższego petycję uznaje się zasadną.